

1. Od - bi - ja - jąc się w la-zu - rze, po je-zio - rze łód - ka mknie,
2. Bu - rzy się ucz - nio-wie bo - ją i zwąt - pi - li w ser-cach mdłych,
3. O Je - zu - sie, cze-muś za - snął? Zo - sta - wi - łeś sa - mych nas!
4. Tak w co-dzien-nej na-szej bi - twie wróg po - ko - nać prag - nie nas,

1. a - ni śla - du zni - kąd bu - rzy, led - wie wiet - rzyk w za-giel dmie.
2. cho - ciał swe wy - sił - ki dwo - ją, wciąż na próż - no tru - dy ich.
3. U - czyn cud, a - że - by mi - nął na - wał - ni - cy groż - ny czas!
4. a - le Je - zus przez mo-dli - twę da nam po - moc w każ-dy czas.

1. Na - gle wiatr za - hu - czał w gó - rze, głę - biej fa - la bruź - dzi toń,
2. Wciąż się nie - bo ciem - ne chmu - rzy, wi - cher za - gle w strzę - py rwie,
3. Je - zus bu - rzy szał prze - ry - wa, mó - wiąc mo - rzu: U - cisz się!
4. On jest Pa - sterz dla swej trzo - dy, nie po - zwo - li zgi - nąć nam,

1. skrył się księ - żyć w ciem - nej chmu - rze, w mro - ku no - cy zni - ka on.
2. łódź za - la - na się za - nu - rzy, wnet już znaj - dzie się na dnie.
3. Ucz - niom zaś wy - mów - kę czy - ni: Skąd ta trwo - ga, ma - jąc Mnie?
4. pod - czas burz i nie - po - go - dy jest przy - sta - nią dla nas sam.